

Чорна Т.І.

ПЕРСПЕКТИВИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Важливою особливістю сучасного економічного розвитку став перехід до безперервного інноваційного процесу.

Інноваційний процес – це діяльність, яка націлена на реалізацію результатів кінцевих наукових досліджень та розробок або інших науково-технічних досягнень в новий або вдосконалений продукт чи технологічний процес. Це діяльність, націлена на використання і комерціалізацію результатів наукових досліджень та розробок для розширення та оновлення номенклатури і підвищення якості продукції, вдосконалення технології їх виробництва з наступним впровадженням та ефективною реалізацією.

Перехід економіки до інноваційної моделі розвитку передбачає створення на фоні наукоємких виробництв проривних конкурентноздатних технологій. Інноваційна модель розвитку економіки безпосередньо базується на отриманні нових наукових результатів та їх технологічному впровадженні у виробництво, забезпечуючи приріст ВВП переважно за рахунок виробництва і реалізації наукоємких продукції та послуг. Її головною метою є забезпечення підвищення конкурентноздатності національної економіки за рахунок використання вітчизняного та світового науково-технічного і освітнього потенціалів. Україна має достатні інноваційні ресурси і здатна сформувати таку національну інноваційну систему. Затримка у часі беззаперечно приведе до переходу до моделі переважного використання зовнішніх нових та вдосконалення чужих знань та технологій, тому необхідне проведення і коригування інноваційної політики держави. Реалізація інноваційної моделі безпосередньо пов'язана з динамікою інвестиційної та загальної економічної активності. Як свідчить світова практика, для забезпечення стабільного економічного зростання інвестицій повинні становити не менше, ніж 19-25% ВВП. Що стосується України, то цей показник має тенденцію до зниження - з 18,6% у 2004 р. до 14,7% у 2009-2010 рр. У промислово розвинених країнах питома вага витрат на наукові та науково-технічні розробки у ВВП становить приблизно 3%, а в Україні - майже втричі менше: 1,23% у 2004 р., 0,97% - у 2009 р. Основними причинами затухання інвестиційного прогресу є посилення податкового навантаження, скорочення майже вдвічі державних інвестицій, монетарна політика із суттєвою монетарною складовою інфляції. Докорінно змінити дану ситуацію призвана

презентована у квітні 2011 року концепція Інвестиційної реформи. Серед її складових – ІнвестПРОПОЗИЦІЯ, ІнвестІНФРАСТУКТУРА, ІнвестПАРТНЕРСТВО, ІнвестМАРКЕТИНГ та ІнвестКЛІМАТ.

Одним з основних компонентів Інвестінфраструктури є відкрите наприкінці 2011 року «Єдине інвестиційне вікно», яке є механізмом персонального супроводу, формування комфортних умов і надання якісних послуг для стратегічних інвесторів у пріоритетні галузі розвитку економіки. Через цей механізм інвестор зможе отримати інформаційні, аналітичні, юридичні послуги, підтримку в організації візитів, послуги з вибору майданчиків для інвестицій, допомогу у взаємодії з місцевою владою та пост-інвестиційну підтримку.